

Preek 8 oktober 2023
Bediening heilige doop
HWS Ontmoetingskerk
Matteüs 28:16-20

Gemeente van Jezus Christus,
Kunt u ook zo genieten van een echt vrije dag in de week? Bijvoorbeeld de zondag. Ik weet natuurlijk niet hoe u de zondag invult, maar voor velen in de kerk is het een dag van God zoeken, misschien familie en rust... Rust... Dat is iets heerlijks. Zeker na een drukke werkweek, met alle zorgen en stress die daarbij komen kijken. Zaterdag die toch ook bijna altijd wel weer gevuld zijn met van alles en nog wat: sport, werken in huis of in de tuin... We zijn allemaal druk druk druk... Zelfs wanneer we even stil zitten dan nog blijven onze hersenen in die drukke modus staan. Je bent vol... En dan de zondag. Bijna helemaal niets. Heerlijk... 's Ochtends genieten van de ontmoeting met God en met elkaar en misschien vanavond heerlijk op de bank met bijvoorbeeld een goed boek of boer zoekt vrouw op tv...

Na gedane arbeid is het goed rusten zegt het spreekwoord. En dat herken je ongetwijfeld wel... Na een moeilijke toetsweek even een weekendje niets... De vrijdagmiddagborrel na een drukke week... Die ene grote deadline die door keihard werken toch is gehaald... En dan bijkomen... Rust... Een zondag als rustdag...

Als we het evangelie van Matteüs met een week zouden vergelijken dan zou het gedeelte dat wij hebben gelezen de rustdag zijn... de zevende dag, de sabbat zo je wil... Zes dagen lang is er gearbeid, maar het is volbracht, en op de zevende dag wordt de rust gevonden...

In alle evangeliën wordt er toegewerkt naar de gebeurtenissen in Jeruzalem. In Matteüs zien we dat ook heel duidelijk. Langzaam maar zeker verlaat Jezus Galilea, gaat Hij op weg naar Jeruzalem en we lezen keer op keer: daar gaat het gebeuren... En dat doet het ook. Jezus wordt gevangengenomen... Veroordeeld... Gekruisigd... Het is volbracht... Dan Pasen... Jezus leeft! Al het werk zit erop...

Alhoewel... Anders dan in de andere evangeliën staat ons nog iets groots te wachten. Dat is opvallend... Nog voor zijn arrestatie, nog lang vóór het wonder van de opstanding zegt Jezus: 'Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.'

In de drukte van de lijdensgeschiedenis kun je er zomaar over heen lezen... Maar ook na de opstanding is het nog niet klaar... Er staat nog meer te gebeuren... We lezen uit Matteüs 28. Dat hoofdstuk begint met het verhaal van Pasen. Het graf dat overwonnen wordt, Jezus die leeft!

De vrouwen komen bij het graf en daar is een engel. De engel zegt: '[6] Hij is niet hier, Hij is immers uit de dood opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kijk, dit is de plaats waar Hij gelegen heeft. [7] En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgewekt uit de dood, en dit moeten jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je Hem zien." Onthoud dat ik jullie dit gezegd heb.'

Er zijn grootse dingen gebeurd. Jezus leeft... De vrouwen moeten dat tegen de leerlingen gaan zeggen... En ook de opdracht die Jezus al eerder gezegd heeft... Ga naar Galilea...

De vrouwen vertrekken naar de leerlingen, maar dan zien ze Jezus zelf. En opnieuw klinkt die opdracht: 'Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze Mij zien.'

Je zou misschien denken nu is alles volbracht, de prijs van de zonde is betaald, Jezus leeft... Maar we zijn er nog niet... Tot driemaal toe klinkt de opdracht om naar Galilea te gaan, op weg naar Jezus... De lezer wordt meegetrokken in de spanning... Wat zal er gaan gebeuren daar in Galilea?

In het evangelie van Matteüs is de reis van Galilea naar Jeruzalem één van de grote thema's, de verwachting wordt geschept dat het daar allemaal gaat gebeuren... Maar meteen daarna moeten de leerlingen weer terug naar Galilea... Daar zal het gebeuren... Daar zullen ze Jezus zien...

Uit de andere evangeliën weten we dat er ook ontmoetingen met de opgestane Jezus in Jeruzalem zijn geweest. Maar Matteüs focust op deze gebeurtenis in Galilea, en daar zitten hele belangrijke lessen voor ons allen in.

Vanuit de drukke stad Jeruzalem met alle machthebbers, alle pelgrims, met alles wat er gebeurd is, het centrum... vertrekken de leerlingen. Ze gaan op weg naar het rustige Galilea... Na de drukte gaan ze de rust tegemoet. In Galilea hebben ze vele uren doorgebracht met Jezus. Hij heeft hen veel geleerd, grote wonderen gedaan... En nu gaan ze op weg om Hem daar opnieuw te ontmoeten.

Ergens voelt dat ook wel als een flinke stap terug. Terug naar start net als bij ganzenbord... Juist in het geloof is het zo ontzettend belangrijk om dat af en toe te doen. In de hectiek van het leven, ons geloof dat het soms ook zwaar te verduren kan krijgen... Om dan even een stap terug te nemen. Jezus te zoeken in de rust... En Hem te vinden! Te ontdekken waar het in het geloof, in het leven om draait.

Hoe doe jij dat? Jezus zoeken? Je hoort nog weleens over mensen die een aantal dagen in een klooster verblijven. In de zomer waren er christelijke festivals. Of gewoon in de kerk, of wanneer je voor jezelf in de Bijbel leest en bidt... Het geloof heeft zulke momenten nodig. Dat je weer even bepaald wordt bij Jezus, bij wie Hij is. Niet dorstig door de woestijn van het leven dwalen, maar tot rust komen bij de oase, bij de bron... Dan kun je daarna weer door. Zelfs de sterkste boom heeft soms water nodig, zo ook elke gelovige... Een geloof zonder voeding, zonder Jezus, wordt uiteindelijk levenloos... Ga naar Jezus.

De leerlingen zien Hem. En ze wierpen zich in aanbidding voor Hem neer. Mooi vind ik dat... In aanbidding voor Jezus neer vallen... Doe jij dat ook weleens? Zelf doe ik dat niet zo snel... Het voelt overdreven... Van kijk mij eens... Dat is de typische Hollandse mentaliteit van 'doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg.' Maar de leerlingen, en eerder al de vrouwen bij het graf doen het wel. Ze vallen in aanbidding voor Jezus neer. Het is een duidelijk teken... Ik geef mijzelf volledig aan Jezus... Hij is het. Hij alleen... Hij is het waard om aanbeden te worden. Probeer het eens in je eigen persoonlijke tijd met God... God zoeken doe je niet alleen met woorden, of met je hart, dat doe je met je hele lijf... 'toen ze Hem zagen wierpen ze zich in aanbidding voor Hem neer,

Al twijfelden sommigen.' Dat staat er ook... Dit vind ik een lastige tekst, en vele uitleggers ook... Hoe kan het dat mensen die getuige zijn geweest van de dood van Jezus, die Hem nu weer levend zien... Nog steeds twijfelen? Dat is lastig... En het lukt ook niet echt om het uit te leggen...

Zo zijn er mensen die menen dat andere leerlingen, dus niet de elf, twijfelden. Sommigen zeggen dat ze geloofden in Jezus, natuurlijk ze zagen Hem. Maar moesten deze monotheïstische Joden Hem wel aanbidden, Hem dus als God zien? Je zou ook kunnen zeggen dat twijfelen niet het juiste woord is, maar dat het vertaald moet worden met aarzelen... En... Zo zijn er nog

vele uitlegmogelijkheden, maar geen van alle overtuigend. Hoe kunnen er nu nog sommigen twijfelen?

Misschien herken je die vraag ook wel in je eigen leven... Hoe kan ik nu nog twijfelen? Je weet van Gods goedheid, je hebt Zijn liefde in je leven ervaren... Maar soms toch nog die twijfel...

Deze tekst is dan heel bemoedigend... Want wat staat er? 'al twijfelden sommigen.' Volgende vers 'Jezus kwam dichterbij'. Jezus blijft niet de verre afstandelijke, maar gaat naar je toe. Als je twijfelt, zoek dan de ontmoeting met Jezus, kniel letterlijk of figuurlijk voor Hem neer. Hij laat zich vinden. Zoek de rust, vind de oase in het leven in de woestijn. Ga naar Galilea, Jezus tegemoet, ook met al je twijfels. Val in aanbidding voor Hem neer.

[18] Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. [19] Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, [20] en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Eén van die dingen hebben we vanochtend mogen meemaken. We hebben Tobias en Marlijn gedoopt. Ze zijn nu nog maar heel klein en begrijpen natuurlijk nog helemaal niets van wat er gebeurd is... En laten we eerlijk zijn, wie begrijpt het wel? Natuurlijk we hebben gezien dat er wat water over hen heen is gegoten, een teken van het leven met God. Gods ja voor ons... Maar niet alleen een teken... Er is ook echt wat gebeurd. Marlijn en Tobias horen er nu helemaal bij. Hoe kan dat? Dat is een groot mysterie, een wonder... Dat is pure genade... Net zoals het hele geloof... Die almachtige God... Schepper van alle planeten en sterren, zo oneindig groot... Schepper van alle bacteriën en atomen, zo oneindig klein... Die grote schepper zegt tegen Tobias, tegen Marlijn, tegen ieder van ons... Ik wil jouw vader zijn, en jij mag mijn kind zijn. De doop bevestigt dat. Begrijp je dat? Nee, dat is niet te bevatten...

Maar zo is God... Zo is Jezus... Wij mogen ontvangen, geloof, hoop, liefde... Daar wil je toch meer van weten? Daar wil je toch anderen over vertellen? Goed nieuws... Die opdracht geeft Jezus mee... Vanochtend heel in het bijzonder ook aan Maarten, Geeske, Jelmer, Laura en ook aan ons allemaal dat heeft u beloofd... Wij hebben de roeping om het geloof door te geven aan Marlijn en Tobias, aan andere kinderen, aan alle volken. Doopouders, jullie gaven aan dat het geloof heel belangrijk is in jullie leven en dat jullie je kinderen daar ook in willen betrekken. Jullie mogen hen over Jezus, over God vertellen, verhalen uit de Bijbel... Het geloof voorleven... En jullie mogen ook samen met de kinderen leerling zijn. Leerling in het Koninkrijk van God. Zodat we steeds weer verder mogen groeien in geloof. Steeds meer worden als Jezus... Licht dat schijnt in de duisternis van deze wereld.

'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. [19] Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, [20] en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

De laatste woorden van het evangelie van Matteüs. En ook een hoogtepunt. Hier werd naar toe gebouwd. Weg bij de drukte van Jeruzalem vandaan, naar het rustige Galilea. En daar aan de voeten van Jezus klinken beloftes. Daar kun je je aan vasthouden... Daar klinkt een opdracht... Dat geeft richting... En daar is Jezus...

Kernwoordje in deze woorden van Jezus is het woord alle of alles, in het Grieks hetzelfde woord:

'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. [19] Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, [20] en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Jezus is alle macht gegeven... Dat is heel bemoedigend. Maar meteen daarna klinkt: mij is alle macht gegeven, ga dus op weg... Hij kan het, Hij helpt ook, maar wij moeten op weg gaan... En maak alle volken tot Zijn leerlingen. En even later dat ze zich moeten houden aan alles wat Jezus ons heeft opgedragen. Dat is nogal wat... Alle volken, je aan alles houden...

Deze woorden staan ook wel bekend als dé grote opdracht... De grote opdracht voor de kerk, maar ook voor ieder van ons. En misschien niet zozeer dat u naar de andere kant van de wereld vliegt om daar over Jezus te vertellen, dat kan overigens wel uw roeping zijn, maar wel om zo aanwezig te zijn in je omgeving. Mensen vertellen over Jezus, hen helpen om te leven zoals Jezus van een ieder van ons vraagt... We doen het niet alleen. We doen het met elkaar... En bovenal we doen het met Hem die alle macht is gegeven... Jezus zelf... Hij die tegen ons zegt: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Weet je welk bijbelverhaal dat ook is? Dat van het paradijs... Daar liep de mens met God door het paradijs... Dat kon niet meer door de zonde. Maar nu is de zonde vergeven, de breuk is hersteld, Jezus, God zelf is met de mens... Alle dagen... Hij is het die ons gemaakt heeft. We hoorden uit Psalm 139 bij de doop van Marlijn:

[14] Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan, wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt.

Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.

God is met de mens, dat belooft Hij. Maar Hij is het ook die er altijd al geweest is. Hij die ons gemaakt heeft.

Net bij de doop hoorden we ook de tekst uit Psalm 16:

[11] U wijst mij de weg van het leven: overvloedige vreugde in uw nabijheid, voor altijd een lieflijke plek aan uw zijde.

Dat is de ervaring van koning David. De woorden die aan Marlijn werden meegegeven. De belofte voor ons allen. Ik ben met jullie zegt Jezus, en David weet: overvloedige vreugde in uw nabijheid...

Marlijn en Tobias zijn nog jong, maar we mogen hen nu al meegeven dat er in het leven maar een paar zekerheden zijn... Zo is er de geboorte, we kennen gelukkige maar ook moeilijke tijden, we moeten belasting betalen... maar de allergrootste zekerheid is toch wel voor alle gelovigen: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Weet je dat? Ervaar je dat? Twijfel je? Zoek Jezus, ga vanuit jouw drukke Jeruzalem naar je rustige Galilea. Kniel voor Hem neer. Hij is daar. Vind bij Hem rust, nieuwe kracht, ga door samen met Hem. Hij is met je.

Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.

God is nabij. De grote zekerheid van ons bestaan. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410